

cudnolandia.pl

Jacek CUDNY

ZAJĄC NAD ZAJĄCE

Żył raz sobie pewien zając
co odzywał się szczekając,
kiedy stracha biedny miał.
Szczekał wtedy: „Hau ! Hau ! Hau !”

Wciąż pilnował cienia swego.
Lubił chodzić z nim gęsiego.
A gdy weszli w gęstą mgłę
gęgał jemu: „Gę ! Gę ! Gę !”

To był zając nad zające.
Miał zwyczajów trzy tysiące.
Każdym z nich wyróżniał się !
Cudak ! Cudak ! Ye ! Ye ! Ye !

Lubił mleko wprost od krowy.
Aby dostać napój zdrowy,
piękny uśmiech krówce słał.
Miauczał także: „Miau ! Miau ! Miau !”

Poznał kiedyś pewną kaczkę.
Nazywała go ... Dziwaczkiem,
bo gdy dróżką sobie szła,
wołał za nią: „Kwa ! Kwa ! Kwa !”

To był zajac nad zające.
Miał zwyczajów trzy tysiące.
Każdym z nich wyróżniał się !
Cudak ! Cudak ! Ye ! Ye ! Ye !

Żył raz sobie pewien zajac
co odzywał się szczekając,
kiedy stracha biedny miał.
Szczekał wtedy: „Hau ! Hau ! Hau !”

Wciąż pilnował cienia swego.
Lubił chodzić z nim gęsiego.
A gdy weszli w gęstą mgłę
gęgał jemu: „Gę ! Gę ! Gę !”

To był zajac nad zające.
Miał zwyczajów trzy tysiące.
Każdym z nich wyróżniał się !
Cudak ! Cudak ! Ye ! Ye ! Ye !

To był zając nad zające.

Miał zwyczajów trzy tysiące.

Każdym z nich wyróżniał się !

Cudak ! Cudak ! Ye ! Ye ! Ye !